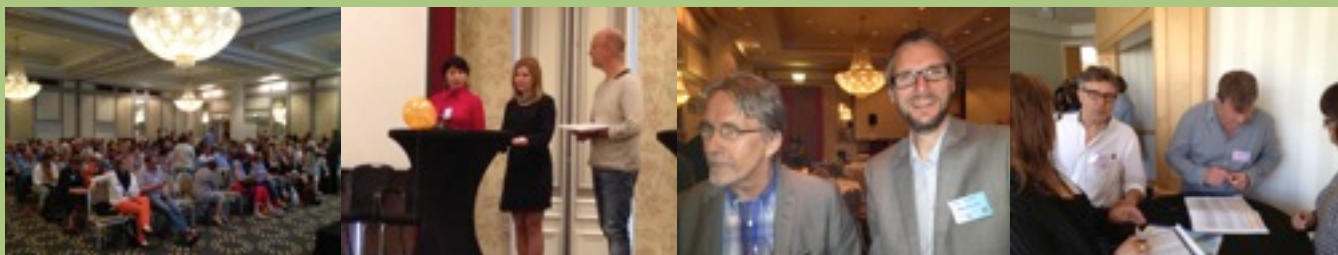

8:e Nordiska Nätverkskonferensen 2013

En betraktelse ur Norrköpings perspektiv

Vi bär det med oss

Vi ritar en karta och börjar pricka in städer och personer som vi minns, som gjorde ett avtryck i oss denna gång. Det blir många prickar och streck och snart är vår whiteboard fullklottrad med namn, platser och intryck. Först framträder de som människor, alla dessa färgstarka individer och relationen och mötet med dem, men sen minns vi också andra saker, vad de sa och vilka kloka tankar de hade. De inspirerar!

En Nätverkskonferens kan vara så mycket mer än bara en rad föreläsningar och workshops, god mat och underhållning på kvällen.

I bästa fall innebär det

också att man får tillfälle att umgås med sina kollegor, fördjupa relationerna och tillsammans ägna sig åt det en nätverksarbetare tycker bäst om – skapa dialog, lyssna och utvecklas. Och i allra bästa fall kommer man från konferensen, lite klokare, med fler kontakter, med stora planer för framtiden och som en lite bättre människa. Just så var 8:e Nordiska Nätverkskonferensen i Malmö för oss. I mötet med alla blir vi lite större - vi får en stark känsla av sammanhang och bekräftelse på att vi ingår i, och verkar i en lång tradition. Och att vi har fränder och kollegor som strävar och kämpar under samma systemiska stjärna.

När vi nu sitter här och minns och rekapitulerar konferensen framstår ett tydligt mönster, ett tema, som ett raster över våra hågkomster. Det är hur vi

hänger ihop med alla andra därute, i Sverige, Norge, Finland och Ryssland. Först framträder de som människor, alla dessa färgstarka individer och relationen och mötet med dem, men sen minns vi också andra saker, vad de sa och vilka kloka tankar de hade. De inspirerar!

Vi ritar en karta och börjar pricka in städer och personer som vi minns, som gjorde ett avtryck i oss denna gång. Det blir många prickar och streck och snart är vår stora whiteboard fullklottrad med namn, platser och intryck.

”Nu är det bara att sammanfatta och skriva ner det här”, säger jag och börjar knappa på min dator.

Nord och Syd

I vilken ordning ska man berätta och i vilken ände ska man börja? Kanske någon slags geografisk resa och beskriva det mäktiga i att sitta och äta

lunch med Ingemar Eng från Östersund och nätverkslaget från Ystad. Ingemar och jag sitter och planerar ytterligare en nätverksutbildning för Östersunds öppenvård som kämpar med att få ihop samverkan mellan skola, BUP och socialtjänst. Glada nyheter att Östersund får en nätverkssamordnare. Så vänder vi oss till Ystad-gänget och Marinela Milakovic, Veronica Persson och Christine Ekdahl. Av dem får vi höra hur man med självklarhet har resursmöten på öppet intag inspirerat av strömstadmodellen. I vissa städer verkar det så självklart och i andra så svårt och trögt. Lätt i syd svårt i norr. Men i rörelse och förändring. Man lyssnar på varandra och blickar framåt, mot möjligheterna.

Från Väster

Från väst träffar vi delegationen från Trondheim, Norrköpings vänort sedan 1949. Med sin flipovermodell pekar Eivind Finseraas så självklart på styrkan i empowerment och vi påminns om att aldrig glömma att det är ungdomen som sitter i förarsätet. Hissen i hotellet far upp och ner som en ständig spegelbild över Trondheims fina kombination av lösningsfokuserat arbetsätt och nätverksarbete.

De satsar och tror på det systemiska förhållningssättet i Trondheim. Jag får ett intryck av att det är förankrat och stabilt. De kommer med en stor trupp varav tre chefer, Tom Dösvik, Morten Dönsted och Jorn Are Aune. Sistnämnda visar sig vara både snabb och uthållig - under joggingturen runt Turning Torso är det nästan så att han hakar av mig när tempot går upp mot 4 minuter per kilometer. Delegationen från Trondheim är också åldersmässigt utspridd. Den yngsta delegaten, Olav Överli, visar en hungrig nyfikenhet vid middagen - lika mycket över den härliga matanrättningen som över nätverksarbete och existentiella frågor. Maria Roos Tiller och Erna Monstad träffar vi i baren i ett kärt återseende sent på torsdagsnatten. Sist sågs vi i Trondheim och vi levererade en skulptur och hade

konstfull workshop om samtal. Nu ses vi igen i en hotellbar i Malmö.

Från Öst

Det blir svårt att välja vad jag vill minnas och lyfta fram i berättelsen om mötet med de östligaste deltagarna på konferensen, Olga Evsteshina och Vasanta Romanova från Moskva. Jag börjar med den fina workshopen, som i sin enkelhet påminner oss om hur lätt det är att gå vilse mellan sak och process och att systemiska grundfrågor är praktiska och viktiga irrbloss att följa i förvirringens mörker. Vi får också uppleva deras smittsamma glädje och ihärdiga dansande på festen och en fin promenad till stationen i sommarregnet. Vi har träffats förut, i Frankrike på nätverksseminarium, och vi vill träffas igen. Norrköping och Moskva har en egen koppling i nätverksvärlden. Planer smids på ett

utbyte av något slag. Olga vill komma och praktisera eller arbeta hos oss. Hon – som utbildar nätverkslag ända bort till Vladivostok – till Norrköping. Vi blir hedrade och växer en smula.

Från Östergötland och Södermanland

När vi ritar in på kartan var alla kommer ifrån blir det ett kluster vid Östergötland och Södermanland. Vad många vi är! Silja Andersson och Nilla Lundquist, nätverksveteranerna från Eskilstuna som hejar på oss på Norrköpings workshop och Ulla Gillerius och Calle Mattson från Nyköpings nystartade nätverkslag som redan simmar som vana fiskar i nätverksvattnet. Eskilstuna som storsatsar på nätverksarbete träffade vi senast när de var hos oss i Norrköping och vi bestämmer att nu vill vi komma och se hur de har det i Eskilstuna. Studiebesök planeras... Trygga och vana i sammanhanget bidrar Modde (Lars Modin) och Håkan Evertsson från Örebro med sin närvaro. Vi är glada att se dem igen. Ett tag var det nära att deras nätverkslag skulle läggas ned, sorgliga nyheter nådde oss, vi led med dem i

deras svåra situation, och sedan vände det och nu till gläds vi tillsammans.

Linköping kommer med hela sitt stim, sitt lag på åtta personer. Kajs Olausson och Elisabeth Wahlgren från Linköping sitter liksom oss från

Norrköping, längst fram i plenum och jag tror inte att de är helt emot mitt förslag – att de skulle bli Östergötlands nätverkskoordinatorer, enligt Mark Hopfenbecks modell.

Lärdomarna från hur man lyckats förankra nätverksarbetet i Linköping borde sprida sig till oss andra. Conny Jansson från Motala, Magnus Löfgren och Dimi Almazidou från Kinda, Patrik Håkansson och Karin Lindén från Söderköping och Nabel Mati från Katrineholm manifesterar alla med bara sin existens och erfarenhet att det går att verka som nätverkslag i mindre kommuner i regionen. Undrar om de har samma utmaningar och liknande idéer om hur man kan bemöta dem? Det kanske vi kan tala om när vi träffas på nästa regionala nätverksstafett. För vi har en sådan, vi ses ju ibland.

Stockholm

På kartan uppstår det förstås kluster, ansamlingar av nätverkslag och personligheter runt de stora städerna: Stockholm, Oslo, Helsingfors, Göteborg och Malmö. I de stora städerna lever nätverksarbetet ständigt, i olika former och organisationer. I de mindre städerna vet vi att nätverkslag kan gå under, bort-organiseras och återuppstå.

Jag känner trygghet och värme när jag träffar Eva Lindberg och Christina Flygare från BUP Stockholm. De liksom markerar med sin envetna närvaro på nätverkskonferenser något som är grunden i allt vårt arbete - tålmod, kontinuitet och tilltro. Kanske känslan av närhet delvis kan förklaras med att Eva är släkt, i rakt nedstigande led, till arbetarstadens motsvarighet till Florence Nightingale, ”Norrköpings Ängel”. Nya stockholmsbekantskaper för oss blir laget från

Bromma där Lisa Koser inspirerar oss att fortsätta använda samforskningen. Och Rinkebys representant Micke Jahn, som vankar av och an där bak i plenum. I viskningarna där bak uppstår vänskap och kontakter. Maria Hjertén från Haninge kommer själv från sitt lag. Det är en kommun med starka nätverkstraditioner och en förebild för oss andra. Vi minns att de hade en person inom kommunen som var BBIC- och Nätverksansvarig. Hur är det nu? Vi hinner inte fråga. Vi får ta det nästa gång vi ses. För vi ses också ibland – i mälardalens nätverksstafett.

Nordiska Nätverksprojekt

Johan Klefbeck och Gunnar Forsberg från Nordiska Nätverksprojekt inleder konferensen med sin odysse över nätverkslagen runt om i Sverige. Föreläsningen blir en redovisning som blir till en

sammanhangsmarkering... som blir till en slags inledning och nätverkstal för hela konferensen. Vi ser Johan och Gunnar och hör deras röster.

Och vi som känner Nordiska Nätverksprojekt, vi tänker också på Kerstin Marklund och på Astrid Hultkrantz-Jeppson och tänker på deras röster. Johan och Gunnar berättar om mötet med sexton nätverkslag runt om i Sverige och om trender i metodik, förhoppningar och utmaningar. Vi lyssnar noggrant och minns den där soliga eftermiddagen förra våren då de var i Norrköping och intervjuade oss.

Malmö och Helsingfors

Såhär i efterhand kan man kanske se Bo Nerlund, Margarita Kroumova-Hasoun och Johan Holms inledning som nätverksmötets (konferensens) praktiska inramning och lekfulla retribalisering. Å andra sidan börjar nog den processen redan på torsdagskvällen när Johan Holm står och delar ut drinkbiljetter i loungen på hotellet och vi äter, dricker och minglar gläds åt att ha kommit fram. Den klassiska ”mingelfasen” får en ny teoretisk innebörd. Vilka nätverksnördar vi är! Sen får jag höra att Malmös lag känner till oss, och när de kommer på vår workshop och till och med känner till texter vi skrivit blir vi djupt hedrade.

En annan stad som fångar vårt intresse under konferensen är Helsingfors och deras massiva utbildning av kommunala tjänstemän, pedagoger, tandsköterskor mm, i att ”Ta upp oro”. Dessutom arbetar de med framtidsdialogen som ett stående inslag i flera skolor. Malmö, Oslo och Kristiansand

är andra städer som följt exemplet. En rektor från Rosengård i Malmö berättar om hur användbart detta är i verksamheten och många blir berörda över hennes engagemang när hon

berättar om pojken vars ögon börjar leva och lysa igen efter en lyckad nätverksintervention. Hur pojken får träffa sin pappa lite oftare. Ibland är det så enkelt, det svåra.

Gunda Öman, Eivor Österlund-Holmquist och Anna Kocks workshop med oss alla är så självklar och bekräftande att den ger oss kraft. Det här är användbart. Dessutom har vi roligt när vi får vara lite elaka och karikera dåliga samtal. Tom Erik Arnkil pratar om ett systemskifte och jag vill tro honom när han jämför ”Ta upp oro”-utbildningen som en Trojansk häst som kan förändra allt...”men

helt utan reformer”. Vi blir extra glada när Tom Erik kommer på vår workshop som ju till stor del handlar om hur vi använt oss av Framtids-

dialogen. Att vi har använt dialogfrågorna på vårt sätt och tolkat användningsområdet fritt verkar roa Tom Erik. Att se på sina metoder och tekniker med sådan generositet! Alla goda metoder borde vara freeware – fritt att användas och utvecklas. Vi knyter en kontakt med Tom Erik och börjar spana mot Helsingfors med omnejd. Ett gott möte som manar till en resa och ett framtida samtal.

Hjärta, dialog och dans

Efter den goda middagen spelar det fantastiska bandet Faela upp till ..... någon sorts dans och konsert. Den medryckande musiken får upp alla på fötter. Musiken fortsätter som en metafor och bild över den mix av känslor och upplevelser som detta möte innebär. Dansen blir en bärande bild för kroppens behov av uttryck och dialog. Jaako Seikkulas föreläsning om nätverksmöten som en kroppslig dans blir utforskad, och upplevd, i samma plenum, men nu utan tal och powerpoint. Bara dans. Hjärtat pumpar och dialogen fortskrider in på natten.

Nätverkskompaniet från Västerås

Jag känner ibland ett behov av att uttrycka det jag upplever i arbetet med ord, omsätta mina tankar i text och kanske skapa en bok. Nätverkskompaniet från Västerås har gjort just det i sin nya bok om Engagerande Nätverksmöten. Under dagarna i Malmö sitter Karin Hedberg-Eriksson, Maria Källberg, Barbro Tenerz och Maria Ström i pauserna och signerar och säljer boken till oss. När

de inte står på scen och håller föreläsning eller workshop. De är nog trötta när de kommer hem, tänker jag. Boken är fin och vi köper den allihop och får den dedicerad. Bra med en ny titel om nätverksarbete.

Paus utan paus

Under en paus den sista dagen står vi ute i den heta Malmöluften och hör med varandra hur det gått. Mats Larsson från Gävles lag berättar om sin retribaliseringsovning med ballonger. Vi lyssnar och tar in. Inte ens i pausen tar vi rast från lärande.

Vi är seriösa, entusiastiska, nyfikna och tar vara på tillfällena. Under middagen på kvällen sitter jag bredvid Susanna Nolin från

Göteborg som är där tillsammans med Christer Jonasson och Ingrid Persson. Vi konstaterar att vi inte hunnit besöka varandra sedan vi sågs i Frankrike för två år sedan. Tiden går fort. Men nu ska det bli av. Vi tummar på det och ger oss ut på dansgolvet.

Mark Hopfenbeck och jag sitter vid lunchen en av

dagarna och pratar sociala medier och de olika facebook-grupperna som finns för nätverksarbetare. Norges facebook-grupp inkluderar brukare till skillnad

från vår grupp i Sverige. Mark blir engagerad och direkt efter lunchen ska han upp i plenum och hålla föredrag. Men han kan inte hålla sig och börjar redan nu att berätta och jag får läsa och studera hans utkast på "ODIN för alla" – (Open dialogue in Network meetings). När han sedan fortsätter i plenum kan man bara hänföras av hans kraft och engagemang. Vi behöver en Mark i Sverige, tänker jag. En som talar makthavares språk utan att tappa det centrala i nätverksarbete - brukarens röst.

Samma annorlunda skillnad

Ulla Rosengren och Lina Kristensen drabbar oss med glöd och engagemang när de berättar om hur de på ett snillrikt sätt håller patienten i fokus med systemiska överlämningar. Till vår stora glädje upptäcker vi att de mäter sitt arbete med Scott Millers ORS/SRS-skolor i nätverksmöten. Det är

något som vi i Norrköping också använder mer och mer, och vi har undrat om andra också provat. Här hittar vi vänner, med gemensamma erfarenheter.

Vi är många som går på Uppsala-laget Pia Sandquist och Teresa Zenkers workshop om hur vi kan göra "vanliga" möten "ovanliga". Det är nog ingen slump. Vi nätverksarbetare och systemteoretiker har ju en förkärlek för det ovanliga. Vi vill göra en skillnad som gör en skillnad. En lagom skillnad. Och därför strävar vi efter att vara annorlunda i förhållande till vår omgivning och till varandra. Och däri ligger en härlig paradox. I den här strävan efter *annorlundahet* finner vi en stark *gemenskap*. Med Margaret Meads ord "kom alltid ihåg att du är helt unik – precis som alla andra".

Intresserad, såld, förlorad

Under hela resan hem och veckan som följer efter konferensen ringer en fras i huvudet. "Jag vill till Malmö igen". Det är en god känsla. Man vill vara där det är god jordmån för själen, och det verkar

det vara i Malmö.

När kommunalrådet inleder hela konferensen med att säga hur viktigt det är att organisera bort stuprör och prioritera helhet och

samverkan blir jag

intresserad. När hon sedan fortsätter och säger att nätverksarbete har en självklar plats i arbetet för en social hållbarhet i Malmö - då är jag såld. När sen Bo, Johan och Margarita visar sig vara ett inspirerande, sprudlande och gädjespridande nätverkslag är jag förlorad. Jag vill till Malmö igen!

Erik Hjorth

Påhejad av Björn Holst och Maria Bark